

Ralph Erskine

Jona 2 vs 4 - En ik zeide, Ik ben uitgestoten van voor Uw ogen; nochtans zal ik den tempel Uwer heiligheid weder aanschouwen. (2^e preek)

Dat de zaligheid uit genade is, is een krachtig argument en een grote bemoediging voor het geloof, dat in onze tekst wordt gevonden, namelijk: telkens en telkens weer naar Gods heilige tempel te zien. Dit is de geloofsoefening waartoe Jona gebracht was. Jona had in het schip vast liggen slapen; doch hier vinden wij hem, wakker geschud zijnde, in de buik van de vis biddende en roepende tot God. In het grootste gevaar doet de Heere de Zijnen goed door verdrukkingen, en Hij werpt dikwijls stormen over hen om ze wakker te schudden. Overtuigingen rijzen op in het geweten en het gebed wordt uitgestort: (Jesaja 26:16) "Heere, in benauwdheid hebben zij U bezocht; zij hebben hun stil gebed uitgestort, als Uw tuchtiging over hen was." Zo vinden wij Jona hier werkzaam.

Ik behandelde gisteren de toeleiding tot deze woorden, en merkte na een korte inleiding aan, dat de tekst bevatte:

1. De toestand in welke Jona zich bevond: "En ik zeide: Ik ben uitgestoten van voor Uw ogen."
2. Het middel tot herstel dat is, het geloof: "Nochtans zal ik de tempel Uwer heiligheid weer aanschouwen", of, "nochtans zal ik weer naar Uw heilige tempel zien." Uit het eerste deel van het vers merkte ik op: "Dat begenadigde zielen onder twijfelmoedige vrees kunnen worden gebracht, of zij niet verworpen zijn." "En ik zeide: Ik ben uitgestoten van voor Uw ogen." Dit voorstel heb ik eerst verklaard en toen enige opmerkingen gemaakt betreffende de vrees, die zij kunnen hebben. Daarop heb ik enige van de gronden voor deze vrees blootgelegd; en tenslotte enige gevolgtrekkingen ter toepassing afgeleid uit het verhandelde.

Ik ga nu over tot de tweede leer, die ik heb getrokken uit het tweede deel van ons tekstvers: "Nochtans zal ik de tempel Uwer heiligheid weer aanschouwen." Ik heb reeds verklaard waarom het zo is uitgedrukt en in welk opzicht het een aanschouwen van God, of een zien op God genoemd wordt.

Lering: *De zekerste weg, om uit de droevigste toestand waarin Gods volk kan komen, geholpen te worden, is het geloof in de barmhartigheid van God, door Jezus Christus, of, dat het geloof opnieuw de tempel van Gods heiligheid aanschouwt.*

Wij zullen met Gods hulp deze leer op de volgende wijze behandelen:

- I. Enkele opmerkingen maken ter opheldering van het leerstuk.
- II. Wens ik onderzoek te doen naar hetgeen begrepen is onder dat besluit, dat Jona in de tekst uitspreekt.
- III. Wens ik te letten op sommige van de bijzondere ontmoedigingen, waarmee het geloof heeft te worstelen en die het heeft te overwinnen wanneer het naar Gods heilige tempel ziet.

- IV. Verder zal ik enige redenen aanwijzen, waarom dit de beste weg is, om uit de grootste moeilijkheden waarin Gods kinderen kunnen komen, geholpen te worden.
- V. En tenslotte, wil ik het geheel toepassen.

I. Wij zullen eerst enkele opmerkingen maken om het leerstuk op te helderen.

1. Ik merk op, dat er in de beste van Gods kinderen een krachtige worsteling is tussen hun geloof en het ongeloof. Onze tekst vertoont ons die worsteling. Er zijn twee uitspraken in dit ene vers. De kracht van het ongeloof spreekt: "En ik zeide; ik ben uitgestoten van voor Uw ogen." In de andere zin wordt de zegepraal van het geloof uitgedrukt: "Nochtans zal ik de tempel Uwer heiligheid weer aanschouwen." Zodat de gelovige in Christus een wonderlijk soort van schepsel is: er zijn, als het ware, twee volkeren in hem aan 't worstelen.
2. Ik merk op, dat de verdorvenheid en het ongeloof dikwijls overwicht hebben op het geloof en op de genade. Wij zien hoe in de tekst het ongeloof spreekt: "Ik ben uitgestoten van voor Uw ogen." De kracht van het ongeloof kan zo groot zijn, dat het geloof geheel uit het gezicht verdwenen is, zoals zeker het geval is, wanneer de ziel zegt: Ik ben uitgestoten van voor het aangezicht Gods.
3. Merkt op, dat, al zijn de werkingen van het geloof voor een tijd nog zo gering, het nochtans zijn hoofd weer zegevierend zal opheffen. Hij toch, Die het geloof werkt, is ook de Onderhouder en de Voleinder van het geloof. Deze gezegende Heere heeft voor Zijn volk gebeden, dat hun geloof niet ophoude. Hij heeft op Zich genomen hen te bewaren door de sterkte van Zijn macht.
4. Ik merk op, dat het eerste wat de ziel verlevendigt, en de eerste genade, die in de ziel wordt verlevendigd, het geloof is. Wanneer het geloof eenmaal werkzaam is in op de Heere Jezus Christus te zien; worden al de andere genaden ook verlevendigd. Het geloof toch werkt in op de liefde, en werkt door de liefde, en werkt berouw en bekering: "Zij zullen Mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben, en zij zullen over Hem rouwklagen." Het geloof werkt in op al de andere genaden, en het is het eerste wat in de ziel verlevendigd wordt, nadat de machten van de hel haar omringd en omvangen hebben.
5. Ik merk op, dat, wanneer na groot verval het geloof weer wordt verlevendigd, de Geest der gebeden met het geloof meekomt. Dit is duidelijk, wanneer u beschouwt, hoe de woorden biddende tot God worden gesproken: "Nochtans zal ik de tempel Uwer heiligheid weer aanschouwen."

II. Ons tweede punt was, onderzoek te doen naar wat begrepen is onder dit besluit: "Nochtans zal ik voortvaren te zien naar Uw heilige tempel."

Het geloof komt in de Schrift voor onder verschillende benamingen, overeenkomstig de vele namen waaronder het Voorwerp ervan wordt voorgesteld. Indien Christus als onvergelykelijk wordt voorgesteld, dan wordt het geloof een aanschouwen genoemd: "Ga uit, en aanschouwt, gij dochteren Sions, de koning Salomo." Wordt Hij als een Gift voorgesteld dan wordt het geloof een aannemen van deze Gave genoemd: "Zo velen Hem aangenomen hebben, die heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden." Wordt Christus als Spijs en Drank voorgesteld, de komt het geloof voor onder de naam van eten en drinken: "het vlees van de Zoon van God eten, en Zijn bloed drinken." Wordt Christus een Rots of een Fondament genoemd, dan heet het geloof een rusten op dit Fondament. Wordt Christus voorgesteld als een Vrijstad, dan heet het geloof een toevlucht nemen tot Hem. Wanneer Hij als een heerlijk Voorwerp wordt voorgesteld, dan komt het geloof voor onder de benaming van een naar Hem zien, of zich tot Hem wenden. "Ziet Mij aan, of, wendt u naar Mij toe, wordt behouden, alle gij einden der aarde, want Ik ben God en niemand meer."

Onder dit besluit zijn vier dingen begrepen, daar wij acht op zullen geven.

1. De daad van het geloof en wat onder dit zien begrepen is.
2. Het besluit tot deze daad: "Ik zal aanschouwen."
3. Het voorwerp van deze daad: "de tempel Uwer heiligheid."
4. De omstandigheden van dit besluit. Het sluit in een zien naar Hem, met een nochtans: "Nochtans zal ik voortgaan te zien naar Uw heilige tempel."

1^e De daad van het geloof. Het geloof wordt een zien of aanschouwen genoemd, en onder die benaming zijn er de volgende dingen onder begrepen:

1. Deze geloofsdaad sluit de kennis van Christus, of een gezicht van Hem in. Het is een zien van de Zoon; het is een kennis van Hem als een onbeweeglijke grond van betrouwen voor Zijn volk. Jona had de kennis van God; hij kende een God in Christus, toen hij Hem aanschouwde als de tempel Gods.
2. Het sluit in, dat de ziel wanhoopt aan enigerlei hulp van een ander oord. "Waarlijk, tevergeefs verwacht men het van de heuvelen en de menigte der bergen; waarlijk in de Heere onze God is Israëls heil." De ziel ziet in het geloven, dat alle andere toevluchten haar ontvallen, en zo wordt zij er toe gebracht haar ogen alleen op Christus te vestigen.
3. Deze geloofsdaad, hier een zien op de Heere Jezus Christus genoemd, sluit een gezicht van Zijn algenoegzaamheid in. Dit is een aangrijpen in het geloof zowel van de macht van de Heere Jezus om zalig te maken, als, dat Hij komt in de Naam van Zijn Vader, met gezag bekleed om te verlossen. Het geloof ziet op Hem als zeer bevoegd om volkomen zalig te maken.
4. In deze geloofsdaad, dit zien op Jezus, is niet alleen een gezicht van Zijn genoegzaamheid of gepastheid, maar ook een hoop van door Hem geholpen te zullen worden. Waar geen hoop is, daar is geen zien op de Heere Jezus Christus. Maar door dit zien hebben wij te verstaan dat de ziel zich op de Heere Jezus Christus wentelt en in Hem rust vindt. "Komt herwaarts tot Mij allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven." Het is het vlieden van de ziel tot Christus, als tot een vrijstad.
5. Dit zien op Christus sluit in, dat de ziel op Hem wacht temidden van alle moeilijkheden: "Ik zal de Heere verbeiden, Die Zijn aangezicht verbergt voor het huis van Jakob."

2^e Het besluit tot deze daad: "Ik zal voortgaan te zien naar uw heilige tempel." Dit besluit sluit de vier volgende dingen in.

1. Het sluit in, dat Jona tevoren Gods heilige tempel had aanschouwd. Hij had tevoren op Jezus Christus gezien wanneer hij in een benauwde toestand was, en zo te handelen was voor hem nuttig en voordelig geweest. Daarom besloot hij weer op Hem te zien: "Zij hebben op Hem gezien, ja Hem als een waterstroom aangelopen" (Psalm 34:6).
2. Het sluit in, dat dit de beste weg, de enige weg is: "Ik zal voortvaren naar Gods heilige tempel te zien." Wanneer een kind van God in moeilijkheid verkeert, kan hij van geen andere zijde hulp en vertroosting ontvangen, dan door op te zien tot God in Christus. Dit is de weg die de Geest van God aanwijst: "Ziet op Mij, wendt u naar Mij toe, wordt behouden, alle gij einden der aarde."
3. Het sluit in, dat deze weg nog even veilig is als hij ooit was: "Ik zal voortvaren te zien." Alsof Jona zeide; hoewel ik God heb beledigd met de hemelse boodschap ongehoorzaam te zijn, nochtans weet ik, dat Hij in Christus bevredigd en verzoend is; "daarom zal ik voortvaren naar zijn heilige tempel te zien", als de enige veilige weg, dat Hij Zijn toorn van mij afkeert.
4. Het sluit in, dat hij overtuigd was, dat hij nooit goed handelde zolang hij een andere kant uitzag, sedert hij, door zijn roeping ongehoorzaam te zijn, van God af liep: "Ik zal weer naar

Zijn heilige tempel zien." Ja, "ik zal heengaan, en keren weder tot mijn vorige man, want toen was mij beter dan nu."

3^e In de derde plaats zouden wij het voorwerp van deze daad bezien: Ik zal naar Uw heilige tempel zien. De tempel was een type van Christus. Daar was het heiligdom: daar was het altaar; daar werden de offeranden geofferd; daar waren zo vele zinnebeelden van de tegenwoordigheid van God, die alle afschaduwingen waren van onze Heere Jezus Christus. Zodat "ik zal voortgaan te zien" de volgende zes zaken insluit:

1. Dat overal waar God gaat, het geloof daar ook heengaat; waar de volheid Gods heengaat, daarheen wendt zich ook het geloof. God is uit de eerste Adam en al zijn natuurlijk zaad uitgegaan; God is in de tweede Adam, en het geloof moet God volgen. Het geloof achtervolgt de volheid van God overal waar zij verblijf houdt: "In Christus woont de volheid Gods lichamelijk."
2. Het sluit in, dat het geloof met God handelende, dienovereenkomstig niet met God onmiddellijk werkzaam is, doch in en door de tussenkomst van middelen; en wel in het bijzonder, door het voornaamste Middel, Jezus Christus. Het geloof ziet naar God in Christus. Het kan geen toegang hebben tot een volstreekte God; het durft tot geen absolute God opzien. Wij mogen tot God komen door Jezus Christus en naar God zien in Zijn heilige tempel.
3. Het geloof, aangemerkt zoals het naar Gods heilige tempel ziet, sluit in, dat het zijn oog vestigt op de heiligheid en reinheid van de Heere Jezus Christus, en op deze grond verwacht het de toegang tot de tegenwoordigheid van God. Onze Heere Jezus Christus was heilig, onnozels, onbesmet. Hij werd verhoord uit de vrees; of zoals het ook kan worden overgezet: "om Zijner godvruchtigheid wil." De heiligheid Gods is in Hem, en het geloof ziet op de heiligheid van Christus en verwacht om zijn godvruchtigheid en heiligheid verhoord te worden. "Nochtans zal ik de tempel Uwer heiligheid weder aanschouwen."
4. Het geloof, zoals het geoefend wordt in naar Gods heilige tempel te zien, sluit in, dat het, in het geloven, met de eer van Gods heiligheid rekt. "Nochtans zal ik weer naar uw heilige tempel zien." Daar schijnt schoonheid; daar schijnt de heiligheid van Gods; daar blinken al de eigenschappen van God uit; en het geloof verwacht de zaligheid van God, door Jezus Christus. "Nochtans zal ik de tempel Uwer heiligheid weder aanschouwen."
5. Het geloof aanschouwt Christus, in het zien naar Gods heilige tempel, als de geheiligde weg tot God: "Ik zal weer naar uw heilige tempel zien." Het is Gods weg; Gods geheiligde weg. Ik hoop door deze weg tot God te genaken; het is de weg, die door het voorhangsel van het vlees van de Verlosser in ingewijd. "Nochtans zal ik de tempel Uwer heiligheid weer aanschouwen."
6. Deze geloofsdaad, zoals het een zien naar Gods heilige tempel is, sluit in, de vrijmoedige toenadering van het geloof tot God, door Jezus Christus: "Wij hebben vrijmoedigheid, om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus." Hoe schuldig en vuil ook in onszelf, hier is een grond van vrijmoedigheid. Deze vrijmoedigheid van het geloof wordt voor het aangezicht van God uitgedrukt in de woorden van de tekst: "Nochtans zal ik weer naar Uw heilige tempel zien." Zo heb ik u iets doen zien van wat begrepen is onder het geloof, zoals het een zien, een wederom zien, en een zien naar Gods heilige tempel is.

4^e De vierde zaak is: onder welke omstandigheden het geloof naar Gods heilige tempel ziet, namelijk met een *niettegenstaande*, of een *nochtans*. Niettegenstaande alles dat gebeurd is: niettegenstaande alle moeilijkheden, die mij zijn overkomen; niettegenstaande ik het besluit had opgemaakt, dat ik verworpen was; nochtans komt het geloof alle bezwaren te boven. "Nochtans zal ik de tempel van Gods heiligheid weer aanschouwen."

III. Ons derde punt was: op sommige van de ontmoedigingen acht te geven, waarmee het geloof heeft te worstelen, zoals in het nochtans van de tekst ligt ingesloten. Het geloof is een genade, die vele, ja alle moeilijkheden heeft te overwinnen. Mocht u vragen; wat zijn die moeilijkheden? Ik zal mij aan de samenhang van de tekst houden, en dan zal ik mij bepalen tot drie grote bezwaren, die Jona in de weg stonden, om te geloven en op te zien naar Gods heilige tempel. Er staan vele moeilijkheden in de weg van velen van Gods volk, indien niet van allen; en wel deze:

1. Zeer grote schuld;
2. Sterke en krachtige verdorvenheden;
3. Pijnlijke voorzienigheden en vreselijke bedelingen.

1e Grote schuld kan het geloven in de weg staan, welke het geloof nochtans moet te boven komen in het zien naar Gods heilige tempel. Dit blijkt uit de toestand, in welke Jona hier was. Lag er niet een grote schuld op zijn geweten?

1. Hij had het duidelijk gebod van God, naar Ninevé te gaan en hun te prediken: "nog veertig dagen, dan zal Ninevé worden omgekeerd." Maar hij verzette zich hardnekkig tegen het gebod van God.
2. Zijn schuld moest noodzakelijk groot zijn, in aanmerking genomen, dat God hierdoor de ondergang van Ninevé wilde voorkomen; nochtans wilde hij niet gaan om hun Gods boodschap over te brengen.
3. De verontschuldigen die Jona maakte, of de drijfveren die hem verhinderden zijn last uit te voeren, waren een profeet Gods zeer onwaardig. Hij was misnoegd, dat God de Ninevieten genade zou bewijzen.
4. Zijn schuld werd zeer verzaamd, doordat God hem barmhartigheid had bewezen. Hij had hem genade geschonken; Hij had hem verwaardigd een profeet te zijn; Hij had hem vele dingen geschonken, die zijn schuld in grote mate verzaamden. En wat zal er nu van hem worden? Wel, het geloof komt die alle te boven: "Nochtans zal ik de tempel Uwer heiligheid weer aanschouwen." Hoe komt het geloof die zware schuld te boven? Wel, het ziet op de barmhartigheid van God; het ziet, dat God de Heere God is, Die de ongerechtigheid vergeeft, barmhartig en genadig, in de tempel. Het ziet vergeving en uitdelging van zonden in deze tempel; het ziet, dat al de beloften ja, en amen zijn in Christus Jezus; het grijpt de belofte aan: "Ik, Ik ben het, Die uw overtredingen uitdelg, om Mijnentwil, en Ik gedenk uw zonden niet." Het geloof, Gods tempel, of God in Christus aanschouwende, ziet dat Gods ingewanden van barmhartigheid rommelen, ziet God als een belovende God, en komt zo het bezwaar van zware schuld, die op het geweten ligt, te boven.

2^e Een ander bezwaar is: sterke verdorvenheden. Dit was het geval bij Jona. Hij lag niet alleen onder zware schuld, doch zijn verdorvenheden waren sterk, zijn vijandschap tegen de wil van God was krachtig.

Merkt hier op:

1. Jona zondigde tegen veel licht: zijn verdorvenheid overwon zijn bekering.
2. Jona hield in dit geval het licht voor hen verborgen.
3. Jona was door de kracht van zijn verdorvenheid verhard geworden. Hij kon niet bidden en tot zijn God roepen, zijn hart was vervreemd geworden van de plicht van het gebed, totdat hij in de buik van de walvis was geworpen.
4. Door deze dingen was hij aan de rand van het verderf gebracht.

Wat kan de ziel doen onder zulke krachtige verdorvenheden? Kan Jona verwachten, dat God een wonder zal werken voor hem, die tegen God in opstand was? Hoe zou hij God kunnen

aanschouwen, nu God hem achtervolgde met toorn en grimmigheid? Doch het geloof heft zijn hoofd op en komt deze zwarigheden te boven. Hoe? Door naar Gods heilige tempel te zien. "Nochtans zal ik de tempel Uwer heiligheid weer aanschouwen." Wel, wat is daar te zien, dat gepast is tegen de kracht van de verdorvenheid? Het geloof ziet, dat Christus, de kracht Gods, niet alleen machtig is de schuld van de zonde weg te nemen, doch ook de kracht van de zonde te verbreken. Het ziet, dat Christus de Kracht van God is. "Ik zal naar Uw heilige tempel zien." In deze tempel ziet het geloof de belofte van God niet alleen in betrekking tot de vergeving van de zonde, doch ook tot wegneming van de kracht van de zonde. "De zonde zal over u niet heersen."

3^e Een ander groot bezwaar, dat het geloven in de weg staat, dat een zien met een *niettegenstaande*, of een *nochtans* zal ik weer aanschouwen, noodzakelijk maakt, is: pijnlijke voorzienigheden en vreselijke bedelingen. En was dat niet het geval met Jona? Ja, waarlijk. Hij was onder verschrikkelijke bedelingen van de voorzienigheid, want hij was nu geheel verstoken van de troostrijke tegenwoordigheid van God. De Trooster, Die zijn ziel zou verkwikken, was ver van hem, en op dezelfde tijd achtervolgde God hem wegens zijn ongehoorzaamheid. Een ieder, die het verhaal hiervan naleest, kan zien onder welke verschrikkelijke bedelingen hij was gebracht. God achtervolgt hem, en allen die met hem waren, wegens zijn ongehoorzaamheid. Men zegt, dat de zeelieden, die bij Jona waren, te Ninevé woonden, en dat zij na hun thuiskomst gedachten wat hun was overkomen; hoe God Jona in de zee had geworpen; hoe hij door de walvis was ingeslokt, en hoe God een wonder voor hem had gewerkt. Dit maakte zijn prediking van des te meer kracht. Doch Jona was onder zeer wonderlijke en dreigende voorzienigheden. Bovendien kon hij onderstellen, dat zijn zien naar Gods heilige tempel geen oprecht werk was, omdat het uit nood en vrees, en niet uit vrije verkiezing voortvloeyde, toen het zover met hem gekomen was. Doch zijn geloof overwon al deze zwarigheden: "Ik zeide, nochtans zal ik de tempel Uwer heiligheid weer aanschouwen." Wij kunnen in deze voorzienigheid opmerken hoe het geloof door deze en dergelijke middelen de overwinning behaalt.

1. Hoewel de ziel, in engten, onder zijn moeilijkheden tot Christus wordt gedreven, nochtans zal de ziel, die Christus tot haar laatste Toevlucht stelt, onze Heere Jezus Christus welkom zijn, en het geloof zal daarna des te krachtiger werken.
2. Het geloof is een genade, die, temidden van alle pijnlijke bedelingen Gods, tot de barmhartigheid van God kan opzien; het kan ontferming zien temidden van de toorn.
3. Het geloof ziet op de grimmige voorzienigheden van God en op Zijn vreselijke bedelingen waarmee de ziel wordt bezocht, ja het aanschouwt die in de spiegel van de belofte, en wel voornamelijk die belofte: (Jesaja 57:17,18) "Ik was verbolgen over de ongerechtigheid van hun gierigheid, en sloeg ze; ik verborg Mij en was verbolgen, evenwel gingen zij afkerig heen in de weg huns harten." Dit was een zeer beproevende voorzienigheid: hier was toorn ontstoken en in toorn werd de ziel achtervolgd; hier waren pijnlijke voorzienigheden, die als het ware, de verdorvenheid opwekten en haar meer tegen God deden strijden: "zij ging afkerig heen"; en nochtans, zelfs in deze toestand, ziet het geloof op vrijmachtige ontferming: "Ik zie hun wegen en Ik zal ze genezen."
4. Het geloof overwint, temidden van verschrikkelijke tijden waarin God Zich toornig toont, door naar Gods heilige tempel te zien en over alle grimmige bedelingen die in de weg staan heen te zien. De Kanaänese vrouw (Matth. 15) komt tot Christus, zeggende: "Heere, Gij Zone Davids, ontferm u mijner." Zij kreeg de ene afstoting na de andere. De eerste was: "Hij antwoordde haar niet één woord;" Hij wilde, als het ware, niet eens naar haar omzien. Toen zijn discipelen voor haar kwamen spreken, wordt haar een tweede ontmoediging

tegengeworpen: "Ik ben niet gezonden dan tot de verloren schapen van het huis Israëls." Doch de vrouw kwam voor de derde maal en aanbad Hem, zeggende: "Heere, help mij." Weer wordt zij afgestoten: "Het is niet betamelijk het brood van de kinderen te nemen, en de hondkens voor te werpen." Dit was genoeg om haar met wanhoop te vervullen, doch het geloof was bij de hand en voert bewijsgronden aan uit datgene wat stof van ontmoediging voor haar kon geweest zijn: "Ja Heere, doch de hondkens eten ook van de brokjes, die daar vallen van de tafel hunner heren." En hierop zegt onze gezegende Heere: "o vrouw, groot is uw geloof." Zo gaat 't het geloof, dat op Christus ziet, niettegenstaande alle bezwaren, die in de weg staan, en temidden van alle grimmige bedelingen van de Goddelijke voorzienigheid.

IV. Ons vierde punt was, dat wij enige redenen zullen aanwijzen, waarom het geloof de zekerste weg is, om uit de grootste moeilijkheden waarin Gods kinderen kunnen komen, geholpen te worden. Ik zal kort de volgende vier redenen aanwijzen:

1. Omdat het de weg is, die God geboden heeft. God heeft ons bevolen in de diepste ellende op Hem te betrouwen: "Vertrouwt op de Heere tot in der eeuwigheid, want in de Heere HEERE is een eeuwige rotssteen." God heeft ons geboden de weg te kiezen van naar Zijn heilige tempel te zien.
2. Een andere reden is, omdat de belofte aan deze weg is verbonden: "Die gelooft zal zalig worden."
3. Dit is de weg, die al de heiligen in al hun moeilijkheden hebben bewandeld: (Hebr. 11) "Want door het geloof hebben de ouden getuigenis bekomen", en u ziet hoe zij door het geloof wonderen hebben verricht.
4. Dit is de weg waarin Gods volk in Zijn nabijheid zijn gekomen, en zij hebben bevonden, dat dit een veilige weg is. Er staat geschreven: "Zij hebben op Hem gezien, ja Hem als een waterstroom aangelopen. Deze ellendige riep, en de Heere hoorde. Op Hem heeft mijn hart vertrouwd en ik ben geholpen. Zo ik niet had geloofd, dat ik het goede des Heeren zou zien in het land der levenden, ik ware vergaan."

V. Wij zullen nu overgaan tot de toepassing van het onderwerp in een gebruik van onderrichting, beproeving en vermaning.

1^e Zullen wij er gebruik van maken tot onderrichting.

1. Wij kunnen hieruit zien, waarom het geloof een doorn in het oog van de hel is. De satan bestrijdt noch kleinen, noch groten, maar deze genade van het geloof alleen. Het is door het geloof, dat wij de kop van de satan vermorzelen; door het geloof zijn wij krachtig bij God en overwinnen wij.
2. Ziet hieruit wat de grond is van al de moedeloosheden waaraan Gods kinderen onderhevig zijn. Het is hun ongelooft; zij zijn niet werkzaam in naar Gods heilige tempel te zien.
3. Ziet hieruit wat de plicht is van afkerige gelovigen en van afkerige kerken en belijders, die hun ogen hebben afgewend van Gods heilige tempel. Hun plicht is terug te keren tot de Heere, van Wie zij zich door hun ongerechtigheden hebben afgekeerd. Dit is de plicht van het tegenwoordig geslacht en van ons afkerig land, om tot de Heere terug te keren. Het is de plicht van hen, die zich neigen tot hun kromme wegen, tot de Heere terug te keren. Het is de plicht van hen, die van de weg Gods zijn afgeweken en hun heilige belijdenis hebben verlaten, tot de Heere weder te keren. In zoverre iemand zijn heilige belijdenis verlaat, waarin hij gedoopt is, in zoverre heeft hij zijn ogen afgewend van Gods heilige tempel. Het is de plicht van het afwijkend geslacht weder te keren; en waarlijk, zij die openlijke getuigen voor God en Zijn zaak zijn geweest, hebben meer te doen dan vroeger. Zij hebben niet alleen te getuigen tegen de Gerechtshoven (Judicatories), hetgeen het oorspronkelijk doel

van het Verbonden Hof (Associate Court) was, omdat wij de leer, de tucht, de dienst en de regering van de Kerk van Schotland handhaven; doch wij hebben meer te doen, dat is, te getuigen tegen de buitensporigheden van nieuwe Afscheidenen (Separatists). Wij behoeven hen niet te noemen, alsof ons voornemen zou zijn hen openbaar te maken; neen, door hun gewelddadige en dolzinnige handelingen hebben zij zichzelf voor de verstandige toeschouwers reeds aan de kaak gesteld, evenals die in 2 Tim. 3:3 genoemd worden en van wie gezegd wordt: "Maar zij zullen niet meerder toenemen, want hun uitzinnigheid zal allen openbaar worden." Wij hebben echter reden te verwachten, dat vreselijke oordelen over dit geslacht zullen komen, voornamelijk wegens het toenemend verval. O vrienden, roept tot God, dat Hij zulken, die door de verzoeken van de tijd verstrikt zijn, mag terechtbrengen, dat zij tot de goede oude weg mogen terugkeren en weer naar Gods heilige tempel zien.

4. Zie hieruit wat een gezegend voorrecht het is een gezicht van Christus te hebben. O wat is dat goed, wanneer zo iemand in engten is gebracht! Zijn verlossing is nabij; wederom te zien en daar hulp te vinden. O vrienden! Zij hebben veel voor, die een gezicht van God in Zijn tempel gekregen en Zijn heerlijkheid in Zijn heiligdom gezien hebben. Welke wisselingen ook hun in de wereld mogen overkomen, de gelovigen hebben een onuitsprekelijk voordeel, als zij aan deze God van Bethel mogen denken, dat Hij is wat Hij was: "Ik ben de God van Bethel." In welke engte ook de gelovige in Christus ooit kan komen, als Hij eens naar Christus heeft gezien, behoeft hij slechts weer naar Christus te zien.

Een 2^e gebruik is tot beproeving.

Beproeft uzelf, vrienden, of u ooit naar Christus hebt gezien, Die de heilige Tempel is. Hebt u nooit een gezicht van Gods Heilige tempel, dat is, een gezicht van God in Christus gehad? Vraagt u: hoe zal ik dat weten? Wel, beproeft het aan de volgende zaken:

1. Indien u er toe gebracht bent naar Gods heilige tempel te zien, dan bent u ook op de een of andere tijd in de zee van de benauwdheid geworpen. Nooit krijgt een mens het onderpand, dat God hem goedertieren zal zijn, wanneer hij niet op het punt geweest is van in de oceaan van Goddelijke toorn tenonder te gaan.
2. Beproeft of uw ogen zijn geopend geworden, om de heiligheid van God in Zijn Tempel, in Christus Jezus, te zien: of u hebt gezien, dat de weg van de zaligheid door Christus zodanig is, dat hij Gods heiligheid eer toebrengt, en dat alle eigenschappen en volmaaktheden Gods er door verheerlijkt worden. Dit is een gezicht, dat het geloof krijgt, wanneer het naar Gods heilige Tempel ziet.
3. Beproeft wat dit op u heeft uitgewerkt. Indien u ooit Gods heilige Tempel hebt aanschouwd, hebt u dan niet ondervonden, dat het een hart vertederend gezicht was? Was het geen hart veranderend gezicht? Door Zijn heerlijkheid te aanschouwen, bent u ook naar datzelfde beeld veranderd. Was het niet een hart vernederend gezicht? En hebt u niet ervaren, dat het een hart spenend gezicht was, waardoor u van de wereld bent gespeend, en dat u alle dingen schade heeft doen rekenen en drek heeft doen achten om Christus wil? Hebt u het ook niet een zonde dodend gezicht bevonden te zijn, dat u heeft doen zeggen: "Wat heb ik meer met de afgoden te doen?" Maakte het u Christus dierbaar? "Hun die geloven is Hij dierbaar." Onderzoekt welke kracht van het aanschouwen van Christus is uitgegaan: het zal u alle andere dingen met verachting doen beschouwen.
4. Beproeft uzelf of u naar Gods heilige tempel hebt gezien, dan zult u zeker uw blik volgen en vervolgen de Heere te kennen. Vrienden, zij die eens Christus hebben aanschouwd zullen niet terugzien. Één blik zal hen niet verzadigen, zij zullen telkens weer naar Hem zien; zij zullen naar Hem zien, Die het tegenspreken van de zondaren tegen Zich heeft verdragen.

Zo, zeg ik, indien u naar Christus hebt gezien, zult u uw blik volgen; uw leven zal een gelovig leven zijn: "Het leven, dat zij nu in het vlees leven, dat leven zij door het geloof des Zoons Gods." Weliswaar krijgt het ongeloof dikwijls de overhand over hen, doch wanneer het ongeloof de overhand heeft, dat is niet het leven van de gelovigen, dat is veeleer hun krankheid en hun dood; hun leven is een leven door het geloof des Zoons Gods.

5. Beproeft u hierbij: indien u naar Hem gezien hebt, zal het zijn en is het geweest met een *niettegenstaande*, of een *nochtans*, evenals in de tekst: "Ik zeide: ik ben uitgestoten van voor Uw ogen; *nochtans* zal ik voortvaren te zien naar uw heilige tempel." Al hebt u vele moeilijkheden in uw weg gehad, *nochtans* bent u ze te boven gekomen; bergen stonden u in de weg, en *nochtans* bent u er overheen gekomen; u is gegeven in de Zoon van God te geloven, *niettegenstaande* de grote schuld daar u onder lag en *niettegenstaande* sterke verdorvenheden. "Nochtans zal ik zien;" en *niettegenstaande* grimmige voorzienigheden en zware beproevingen. *nochtans* mocht u de tempel van Gods heiligheid weer aanschouwen. Hoewel u moest denken, dat uw toestand de vreselijkste, de meest wanhopige, de verschrikkelijkste toestand was, waarin ooit een ziel geweest was, *nochtans* hebt u gezegd: "Nochtans zal ik de tempel Uwer heiligheid weder aanschouwen."

Het 3^e gebruik is tot vermaning. Deze leer kan gebruikt worden tot vermaning:

1. Van hen, die nooit naar Christus, de heilige tempel Gods hebben gezien.
2. Van hen die eens gezien hebben, doch onder zulke omstandigheden verkeren, dat zij niet weer durven zien.
3. Van hen, die tot dit besluit in de tekst zijn gekomen en *niettegenstaande* alle zwaarigheden zeggen: "Nochtans zal ik voortvaren naar Uw heilige tempel te zien."

1. U die tot op deze dag nooit naar Christus hebt gezien, die nooit geloof hebt gekregen:

- (1) Overweegt, dat u uw leven lang nooit Gods heerlijkheid hebt aanschouwd, dat u niets dan ijdelheid hebt gezien. Waar ziet u naar? Naar voorbijgaande schaduwen, de ijdele voordelen en genoegens van de tijd. U hebt uw gehele leven door niets dan ijdelheid aanschouwd.
- (2) Wat zult u doen in de dag van de bezoeking? Wat zult u aanschouwen wanneer de dood u in het aangezicht ziet; wanneer u de dood, het oordeel en de eeuwigheid zult moeten zien? Tot wie zult u vlieden om hulp?
- (3) Overweegt, u die nooit naar Christus hebt uitgezien, in welke ellendige toestand u zult zijn, wanneer alle andere dingen u verlaten.
- (4) O bedenkt waar u nu toe geroepen wordt. Gij bent gewis eeuwig verloren, wanneer u niet naar Gods heilige tempel ziet. Daarom raad ik u, o zondaar, zich tot de Heilige Geest Gods te wenden, dat Die uw ogen zelf met ogenzelf, opdat u de Christus Gods mag zien en Hem aanschouwen; want er is ook onder de hemel geen andere naam, die onder de mensen gegeven is, door welke wij moeten zalig worden, dan de Naam van Jezus. O komt tot Hem, Die de Rots der eeuwen is: rust niet in gerustheid in het oude schip, of in uw eigen wettische gerechtigheid onder het verbond der werken, want daar is geen zaligheid te verkrijgen. U moet uit dat oude schip uitspringen en naar de Rots der eeuwen zwemmen. Wanneer mensen in groot gevaar verkeren van te zinken, of op een rots verpletterd te worden, zullen zij er niet licht toe overgaan het schip te verlaten, zolang niet hun ervaren schipper hen zegt, dat zij zullen zinken en vergaan, wanneer zij er niet uit springen en naar de rots zwemmen. Zo ook, vrienden, u, die in het oude schip vaart, onder het werkverbond, die meent, dat het er niet zo kwaad met u voorstaat, en u inbeeldt, dat u vrij goed kunt geloven, en denkt, dat u God een goed hart toedraagt, en dat God tevreden over u zal zijn, wanneer u uw best doet, zoveel u kunt: O, verlaat dat oude schip en zwemt naar de Rots der eeuwen. O, zegt u, ik kan niet zwemmen. O vrienden, dat is uw grootste ellende niet, dat u

niet tot Hem kunt komen, maar dat u niet tot Hem wilt komen. Indien u niet naar Christus toe kunt zwemmen, ziet dan naar Hem; "ziet op Mij en wordt behouden." O vrienden, Hij is tevreden met één blik; de Rots is een levende Rots, die tot u kan komen. Ziet naar de Rots en de Rots zal u tot Zich trekken. Mij komt in de gedachte wat die kleine jonge dochter, die in de dienst van de huisvrouw van Naäman was, zeide: "Och, of mijn heer was voor het aangezicht van de profeet, die te Samaria is, dan zou hij hem van zijn melaatsheid ontledigen." Zo zeg ik ook: Och, of u was voor het aangezicht van Christus, Hij zou u genezen; zijn naam is JEHOVAH ROFÈ, *Ik ben de Heere uw Heelmeester.*

2. Een woord tot u, die Christus hebt gezien, doch niet weer tot Hem durft opzien. Zegt het ongelooft: "Ik ben van voor Uw aangezicht verstoten?" Zo was het ook met Jona; en nochtans zag hij op. Ligt er zware smartelijke schuld op uw geweten? Bij Jona ook, en nochtans zag hij naar Gods heilige tempel. O mijn lieve vrienden! Laat niets u verhinderen naar Christus te zien. Is uw ellende zeer groot; hebt u met een toornig God te doen? Jona ook, en nochtans zag hij op. Zijn uw zonden de oorzaak, dat er een storm van toorn over u is losgebroken? Jona was ook zelf de oorzaak van de vreselijke storm, die de zee beroerde en nochtans zag hij weer naar Gods heilige tempel. Zegt niet, dat u niet weer durft zien; dat u eens gezien hebt, doch, dat uw toestand nu zodanig is, dat u vreest niet meer welkom te zullen zijn. Wel, wat scheelt u, arme ziel, dat u niet weer durft zien? Is Christus niet zo goed als Hij ooit tevoren was? Welke veranderingen u ook ondergaat, Hij is God, Hij verandert niet. Laat daarom niets u verhinderen tot Hem te komen.

3. Nog een woord tot hen, die tot dit besluit in de tekst zijn gekomen, dat zij, hoewel zij in de mening verkeren, dat zij uitgestoten zijn van voor Gods ogen, nochtans naar Gods heilige tempel zullen zien en wederom zien. Is dit uw werk? Is dit uw besluit? O, dan zal Gods zegen dit werk vergezellen. O ziet niet op mensen, noch engelen, noch schepselen; ziet naar geen leraars, naar geen plichten noch gestalten, doch ziet naar Gods heilige tempel. Ziet daarheen, niettegenstaande alle moeilijkheden die u in de weg staan; volvoert uw besluiten; een vast besluit kan veel doen. De zeeman vertrekt uit zekere haven: zijn besluit is zekere haven binnen te lopen; zijn besluit doet hem koers zetten naar die haven, hoewel hij met stormen heeft te worstelen; vele stormen die hem weer achteruitslaan; nochtans tracht hij zijn besluit te volvoeren, en eindelijk bereikt hij de begeerde haven. Heeft God zo'n besluit in u gewerkt naar Zijn heilige Tempel te zien? O houdt u bij uw besluit, dat zal u tenslotte in de begeerde haven brengen; naar de Heere Jezus Christus uitziende, van Hem levende, op Hem rustende. O ziet naar de tempel waarin God woont; daar is genoeg voor u in Gods heilige tempel. Al heeft het ongelooft krachtig de overhand in u, zodat u zegt: "Ik ben uitgestoten van voor Uw ogen;" nochtans, niettegenstaande dit, zal geloofsoefening op de Heere Jezus Christus u uithelpen, wanneer het u gaat zoals het hier Jona te beurt viel: "Nochtans zal ik de tempel Uwer heiligheid weer aanschouwen." Amen.